

Dilema Emila

~

Emil's Dilemma

by

Tomáš Dianiška

Český rozhlas / Czech Radio

SYNOPSIS

Emil's Dilemma

The four-time Olympic winner, eighteen-time world record holder, with the nickname “the Czech locomotive” – Emil Zátopek. Everyone knows the legendary athlete, who at the Helsinki Olympics in 1952 won the 5 km and 10 km runs as well as the marathon, which he ran for the very first time in his life there. How did he find his way to running, what was his life like and how did his career end? The drama was broadcast on the centenary of the birth of Zátopek and his wife Dana.

“Life runs where it wants. If it ran just along a marked path, it'd be terribly boring,” says Emil Zátopek in Tomáš Dianiška's play *Emil's Dilemma* while he is sitting exhausted in a construction trailer and looking back at his colourful life. He reminisces about his job in a rubber factory, his reluctance to run, meeting athlete Jan Haluza, the Second World War, his marriage to javelin thrower Dana Ingrová, who was born on 19 September 1922, just like him, his running successes both at home and primarily abroad, his cooperation with the totalitarian regime...

“The central plotline is the lawsuit against the Communist MP Vilém Nový which Zátopek and others filed because of a false accusation related to Jan Palach's self-immolation. Nový claimed that they had incited Palach to commit the crime. Yet this is not a court drama. I tried to create a lively comedy containing all the important moments in Zátopek's life,” says Tomáš Dianiška, the author and director of the radio play. “Narrating a story in a non-linear way is a tried and tested Hollywood method often used in biographical films. Zátopek lives alone, he is reminiscing about the times of his glory and trying to decide how to act in court,” says Dianiška, who cast Robert Mikluš in the lead role. His wife Dana was played by Tereza Dočkalová, Pavel Zedníček is cast as the shoemaker, Václav Neužil as the communist functionary, Miroslav Hanuš as president Gottwald.

Using fast cuts and alternating humour and seriousness, kitsch and sentiment, sensitivity and boldness, Dianiška created an entertaining radio play for the listener to enjoy. All of the scenes in which Zátopek runs or practises were recorded outdoors, right on the athletic field: this makes the breathing, footsteps and running sound very natural. The sound design is also complemented by authentic announcements by sports commentators and news reporters.

Dilema Emila

Čtyřnásobný olympijský vítěz, osmnáctinásobný světový rekordman, muž, jemuž se říkalo „česká lokomotiva“ – Emil Zátopek. Legendárního atleta, který během olympijských her v Helsinkách v roce 1952 vyhrál běh na 5 km, 10 km, a dokonce maratón, jenž tehdy běžel poprvé v životě, zná každý. Jaké byly jeho sportovní začátky, osobní život či konec kariéry? Hra byla uvedena ke 100. výročí narození manželů Zátopkových.

„Život si běhá, kudy chce. Kdyby běhal jen po vyznačené trase, byla by to děsná nuda,“ shrnuje svůj osud Emil Zátopek ve hře Tomáše Dianišky *Dilema Emila*, když vyčerpaný sedí v maringotce a ohlíží se za svým pestrým životem. Vzpomíná na práci v gumárně, nechuť k běhání, seznámení se závodníkem Janem Haluzou, druhou světovou válku, svatbu s oštěpařkou Danou Ingrovou, která se stejně jako Zátopek narodila 19. září 1922, běžecké úspěchy jak na domácí půdě, tak především v zahraničí, spolupráci s režimem...

„Ústřední linku tvoří žaloba na komunistického poslance Viléma Nového, kterou Zátopek spolu s dalšími osobnostmi podal kvůli křivému nařčení v souvislosti s upálením Jana Palacha. Ten o nich prohlásil, že Palacha k činu naváděli. Přesto se nejedná o soudní drama. Snažil jsem se vytvořit svižnou komedii, obsahující všechny důležité momenty Zátopkova života,“ říká autor a režisér rozhlasové hry Tomáš Dianiška. „Vyprávění ve více časových rovinách je osvědčený hollywoodský způsob často používaný v biografických filmech. Zátopek žije opuštěn, vzpomíná na časy své největší slávy a zároveň se rozhoduje, jak se zachová u soudu,“ popisuje Dianiška, který do hlavní role obsadil Roberta Mikluše. Jeho manželku Danu ztvárnila Tereza Dočkalová, mistra v obuvnické dílně Pavel Zedníček, komunistického funkcionáře Václav Neužil, prezidenta Gottwalda Miroslav Hanuš.

Dianiška díky rychlým střihům, v nichž se střídá nadsázka a vážnost, kýč a sentiment, citlivost a ostrost, vytvořil zábavnou rozhlasovou hru, jež posluchače zaujme i po zvukové stránce. Veškeré scény, v nichž Zátopek sportuje, se natáčely v exteriérech, přímo na hřišti: díky tomu zní dechy, kroky a běh velmi přirozeně. Zvukový design doplňují také některá autentická hlášení sportovních komentátorů či zpravodajců.

1. DOMA

(zvonek)

Dana: Emile? Emile?

Emil: Eh?

Dana: Někdo zvoní.

Emil: Co?

Dana: Někdo zvoní.

Emil: Jak to? Kdo?

Dana: Jak to mám vědět? Běž se tam podívat.

Emil: To se ti jen něco zdálo. Spi prosím tě.

Bušení na dveře. Zvonek.

Dana: Emile!

Emil: Ježíšmárja, to není možné toto. To je jak u blbých. Víte, kolik je hodin?

STBák1: Státní bezpečnost. Otevřete dveře.

Emil: Co potřebujete?

STBák1: Čest.

STBák 2: Čest.

STBák1: Soudruhu Zátopku, zabalte si nejnnutnější věci, půjdete s námi.

Emil: Nepočká to do rána?

STBák2: Nepočká! Kdyby to počkalo do rána, asi bychom přišli ráno, ne? Myslíš, že nás to baví bejt tak dlouho vzhůru?

STBák1: Nerozčiluj se.

Dana: Ťopku, kdo to je?

STBák1: Státní policie. Nepleťte se do toho, soudružko, ano?!

Emil: To je v pořádku, Danko, jdi spát, já to zařídím.

Dana: Počkej, počkej. Co tady chcete? Jděte pryč laskavě, jděte pryč.

STBák2: Držte se dál, ano? Držte se dál!

2. AT HOME

(doorbell)

Dana: Emil? Emil?

Emil: Eh?

Dana: Someone's ringing the bell.

Emil: What?

Dana: Someone's ringing the bell.

Emil: How come? Who?

Dana: How am I to know? Go and answer the door.

Emil: You must have been dreaming. Go to sleep.

Banging on the door. Doorbell.

Dana: Emil!

Emil: Jesus, this can't be true. Like in a madhouse. Do you know what time it is?

Policeman 1: State police. Open the door.

Emil: What do you want?

Policeman 1: Hello.

Policeman 2: Hello.

Policeman 1: Comrade Zátopek, pack the essentials and come with us.

Emil: Can it wait till the morning?

Policeman 2: It can't! If it could wait till morning we would come in the morning, wouldn't we? You think we enjoy staying up this late?

Policeman 1: Don't get upset.

Dana: Ťopek, who's that?

Policeman 1: State police. Don't meddle, comrade, okay?!

Emil: That's okay, Dana, go to sleep, I'll sort it out.

Dana: Wait, wait. What are you doing here? Go away, kindly, would you.

Policeman 2: Stay out of it, okay? Stay out of it!

Dana: On nic neudělal, slyšíte?! Nechte ho. Co na mě šaháte? Já si budu stěžovat! Na to nemáte právo!

Emil: Dano, přestaň.

Co si to dovolujete?, Pusťte mě!, Na to nemáte právo, Nedotýkejte se mě.

1. CHODBA VE VĚZNICI

Generál: Dobrý večer, Emile, vítejte. Musíte je omluvit, Emilku, ty naše kluky. Tváří v tvář takové personě, jako jste vy, se nám mládenci krapet rozohnili, vidíte? Otevřete mříže!

Bzučák.

Generál: Dáte si kafe, čaj, koňak?

Emil: Děkuju, nemám chuť.

Generál: Chápu. Byl jste někdy v nápravném zařízení?

Emil: Ne.

Generál: Tak pojďte, provedu vás... Vy jste mi tedy dal.

Emil: Co po mně chcete?

Generál: Nedělej ze sebe blbce Zátopku! Podepsal jsi Dva tisíce slov. V srpnu 68 tě svědci viděli, jak pliveš na spřátelené tanky a teď ta žaloba na Novýho? Opravdu žaluješ poslance strany? To si na všechno zapomněl? To my jsme z tebe udělali šampióna.

Emil: Šampióna ze mě udělal tvrdý trénink.

Generál: Chceš nakouknout do cely? Tady je takový okýnko. Nestyd' se! Koukej! To je vzrůšo. Chtěl bys tam strávit dvacet let?

Emil: Proč to říkáte?

Generál: Kdysi jsem ti fandil, Zátopku. Jakoby to bylo včera. Ucho mám nalepený na tranzistor, v očích slzy a křičím Zátopek, Zátopek, Zátopek...
(skandování obřího stadionu) Nerad bych, aby ses stal zdejším klientem, Emilku.

Dana: He didn't do anything, you hear? Leave him alone. Stop touching me! I'm going to complain! You don't have the right!

Emil: Dana, stop it.

How dare you? Let go!, You don't have the right, Don't touch me.

1. PRISON CORRIDOR

General: Good evening, Emil, welcome. You have to excuse our boys, Emil. Face to face with such a figure as you, our boys got a little too eager, didn't they? Open the bars!

Buzzer.

General: Do you want some coffee, tea, cognac?

Emil: Thanks, I don't want any.

General: I understand. Have you ever been to a penal facility?

Emil: No.

General: Let's go then, I'll give you a tour... Emil, you make it hard for me.

Emil: What do you want from me?

General: Don't pretend to be stupid, Zátopek! You signed the Two Thousand Words petition. In August 68 witnesses saw you spitting on allied tanks and now the legal action against Nový? Are you really pressing charges against an MP of the Party? Have you forgotten everything? It was us who turned you into a champion.

Emil: It was hard training sessions that turned me into a champion.

General: Do you want to peek into a cell? There's a little window here. Don't be shy! Look! Exciting, isn't it. Would you like to spend twenty years in there?

Emil: Why do you say that?

General: I used to be your fan, Zátopek. As if it was yesterday. My ear glued to the radio, tears in my eyes, shouting Zátopek, Zátopek, Zátopek... (*a huge stadium chanting*) I wouldn't like you to become a client here, Emil.

S okamžitou platností si suspendován. V armádě si skončil. Tu žalobu na Novýho stáhneš a začneš sekat dobrotu, jasný? Najdem ti nějakou hezkou brigádu, ať si to můžeš rozmyslet.

3. STAVBA

Dělník: Hej, slečno. Slečno! Tady nemáte co dělat.

Zdeňka: Ano, vím, omlouvám se. Hledám Emila Zátopka.

Dělník: U stavbyvedoucího mu nechte vzkaz a jděte. Tady je vstup zakázán.

Zdeňka: Prosím, jsem Emilova dcera. Řekněte mi, kde najdu tátu.

Dělník: To... je... ta třetí maringotka. Tedy předposlední.

Zdeňka: Cože?

Dělník: Tamta, třetí... Nevěděl jsem, že má Ťopek děcka.

Zdeňka: Děkuju.

Dělník: Opatrně, na tom blátě to klouže.

Zdeňka: Ano, děkuju. Au! Krucinál, sakra.

Dělník: Co je?

Zdeňka: Jsem v pořádku, nic mi není. (*pro sebe*) Prdele. (*klepání na dveře.*)
Soudruhu Zátopku? Emile, jste tam? Mohu dál?

4. MARINGOTKA

Zdeňka: Soudruhu Zátopku, haló, vzbud'te se.

Emil: Co je, co je, co je?

Zdeňka: Promiňte, promiňte. Nechtěla jsem. Jmenuji se...

Emil: Nemáte acylpyrin?

Zdeňka: Možná v kabelce.

Emil: Ještě... no tak ještě.

Zdeňka: Jmenuji se Zdeňka Hoření, jsem redaktorkou Rudého práva.
Potřebuju s vámi mluvit.

Emil: Jak jste mě tu našla, redaktorko Rudého práva?

You are suspended as of now. You've finished in the army. You're going to drop the charges against Nový and you'll start behaving, is that clear? We'll find you a nice little job so you have time to think about it.

3. BUILDING SITE

Worker: Hey, Miss. Miss! You've no business here.

Zdeňka: Yes, I know, I'm sorry. I'm looking for Emil Zátopek.

Worker: Leave a message with the site manager and leave. It's a restricted area.

Zdeňka: Please, I'm Emil's daughter. Please, tell me where to find my dad.

Worker: It... is... the third trailer. The one before last.

Zdeňka: What?

Worker: That one, the third one... I didn't know Ťopek had kids.

Zdeňka: Thank you.

Worker: Careful, the mud's slippery.

Zdeňka: Yes, thank you. Ow! Damn it.

Worker: What is it?

Zdeňka: I'm fine, I'm okay. *(to herself)* Shit. *(knocking on the door)* Comrade Zátopek? Emil, are you there? Can I come in?

5. TRAILER

Zdeňka: Comrade Zátopek, hallo, wake up.

Emil: What is it, what is it, what is it?

Zdeňka: I'm sorry, I'm sorry. I didn't want to. My name's...

Emil: Do you have some aspirin?

Zdeňka: Maybe in my handbag.

Emil: More... more.

Zdeňka: My name's Zdeňka Hoření, I'm a journalist from the Rudé právo daily. I need to speak to you.

Emil: How did you find me, madam, a journalist from Rudé právo?

Zdeňka: Nebylo to jednoduchý, jela jsem vlakem, pak stopem...

Emil: Honzíku, nasedni na čezetu a skoč mi pro ruma.

Dělník: Jasně, mistře, jedu.

Zdeňka: Pane Zátopku, mám tady článek, který od vás potřebuju podepsat. Takové veřejné prohlášení, že jste prozřel a že odvoláváte trestní oznámení na Viléma Nového a bla bla bla. Tady prosím. Nic nemusíte psát ani číst, všechno jsme zařídili za vás.

Emil: Tam ta skříňka... otevřete ji... je tam flaška?

Zdeňka: Ano, ale prázdná.

Emil: Tu skříňku vedle jsem myslel...

Zdeňka: Taky nic...

Emil: A na stole... je tam něco nedopitého?

Zdeňka: Ehm, asi... Fuj. Tohle bylo asi víno.

Emil: Jo. Jo! Podejte mi to.

Zdeňka: Prosím. ... Promiňte, nic jsem sebou nepřinesla. Ale můžu vám skočit do samošky.

Emil: Nejbližší je v Jáchymově, 25 kilometrů.

Zdeňka: Aha.

Emil: Bývaly doby, kdybych to uběhnul do hodiny.

Zdeňka: Ano, vím. Tatínek mi o vás vyprávěl... Je mi to líto, Emile... je mi líto, že jste tady... A je mi stydno, že mě za vámi poslali podepsat ten papír. Ježiši, kdyby můj táta věděl, co po vás chci, tak mě zabije.

Emil: To je v pořádku. Život si běhá, kudy chce. Kdyby běhal jen po vyznačené trase, byla by to děsná nuda. Já zažil nudu jenom jednou. Docela přesně si to pamatuju...

6. GUMÁRNA BAŤA

Mistr: Odjistíš kopyto s botou, strčíš ho do vozíku k vulkanizaci. Z vedlejšího vozíku vezmeš nové kopyto, nasadíš na kruh a navlečeš na něj podrážku. Jasný? Zopakuj to, synku.

Zdeňka: It wasn't easy, I went by train, then I hitchhiked...

Emil: Honza, get on the bike and get me some rum.

Worker: Sure, I'm off.

Zdeňka: Mr Zátopek, I have an article here I need you to sign. It's a public proclamation that you have changed your mind and you are dropping the charges against Vilém Nový and blah blah blah. Here. You don't have to write or read anything, we did it all for you.

Emil: That cupboard... open it... is there a bottle?

Zdeňka: Yes, but it's empty.

Emil: I meant the other cupboard...

Zdeňka: Nothing here either...

Emil: And on the table... is there anything unfinished?

Zdeňka: Erm, maybe... Phew. This must have been wine.

Emil: Yeah. Yeah! Hand it to me.

Zdeňka: Here. ... I'm sorry, I haven't brought anything. But I can go to the shop.

Emil: The closest one is in Jáchymov, 25 kilometres away.

Zdeňka: Oh.

Emil: There were times when I'd run there in less than an hour.

Zdeňka: Yes, I know. My father used to tell me about you... I'm sorry, Emil... I'm sorry you're here... And I feel ashamed that they are sending me with the paper to sign. Jesus, if my dad knew what I want from you he'd kill me.

Emil: It's okay. Life runs its own course. If it ran just along a marked path, it would be terribly boring. I experienced boredom just once. I remember it quite clearly...

7. BAŤA RUBBER FACTORY

Foreman: You release the shoe last, put it down in the cart for vulcanisation. From the other cart, take another last, place it on the ring and pull the sole on it. Clear? Repeat it back to me, son.

Emil: Odjistím, strčím, vezmu, nasadím.

Mistr: Rychleji!

Emil: Odjistím, strčím, vezmu, nasadím, navleču. Já se hrozně omlouvám, pane mistr, ale tady něco příšerně páchne. Vy to necítíte?

Mistr: To se peče guma, ty hňupe. Když se peče guma, pečou se prachy. Chápeš? Nepřemýšlet, pracovat. Po osmi hodinách zahouká siréna a spěcháš na vyučování. V devět hodin večerka. Otázky?

Emil: Ano, pane mistr. Nemohl bych dělat něco zábavnějšího?

Mistr: Nebuď drzej, Zátopku. Jestli na to nemáš, můžu tě rovnou převelet do kárného tábora.

Emil: V klidu pane mistr, v klidu, jen jsem žertoval.

Mistr: U Bati se nežertuje, tady se maká.

Emil: Ano, ano, jdeme na to, jdeme na to. Odjistím, strčím, vezmu...

Mistr: V sobotu se běží závod Zlínem. V sedm nula nula jsi na startu, Zátopku.

Emil: Já nemůžu běžet, bolí mě... tady. Jau.

Mistr: Pokud seš kripl, musí ti na to dát štempl závodní lékařka, jinak běžíš!

Emil: Ale pane mistr...

Mistr: Už jsem řekl! Za tu dobu, co tady meleš, mohlo být hotových pět párů tenisek, sakra!

4. U ZÁVODNÍ LÉKAŘKY

Emil: Ano, paní doktorko. Chápu, že mi nic není, ale nešlo by to nějak... víte, co myslím, nějak... tohlencto, co?

Doktorka: Co tím myslíš tím tohlencto, mladý muži?

Emil: No víte, tohlencto... Jakože koleno, jau, jau, bolí. Nemůžete mi to tam napsat? Šak vy jste taká fajná.

Doktorka: Ty se chceš vyhnout tomu sobotnímu běhu, že jo?

Emil: Release, put down, take, pull on.

Foreman: Faster!

Emil: Release, put down, take, place, pull on. I'm really sorry, sir, but something stinks really bad here. Can't you smell it?

Foreman: That's the rubber melting, you dimwit. Melting rubber means money is being made. You get it? Don't think, work. After eight hours the siren goes off and you rush off to the lessons. Nine o'clock means lights-out. Any questions?

Emil: Yes, sir. Could I do something more entertaining?

Foreman: Don't be cheeky, Zátpek. If you're not up to it, I can get you transferred to a disciplinary camp.

Emil: Relax, sir, relax, I was just kidding.

Foreman: No kidding at Bata, just working hard.

Emil: Yes, yes, let's do it, let's do it. Release, put down, take ...

Foreman: On Saturday there's a running race through Zlín. At seven am you'll be at the start, Zátpek.

Emil: I can't run, I'm hurting... here. Ouch.

Foreman: If you're crippled, you need a stamp from the doctor, otherwise you're running!

Emil: But sir...

Foreman: As I said! During the time you've been jabbering here five pairs of trainers could have been made, damn!

4. AT THE DOCTOR'S

Emil: Yes, doctor. I know there's nothing wrong with me, but could you somehow... you know what I mean, somehow... you know, don't you?

Doctor: What do you mean by the somehow, young man?

Emil: Well, somehow... Like my knee, ow, ow, hurting. Could you write it in there? You're so nice.

Doctor: You want to avoid the Saturday run, don't you?

Emil: A bystrá jste, bystrá. Já bych chtěl o víkendu dom, do Kopřivnice, víte.

Doktorka: Ty jsi z Kopru, jo?

Emil: Ano, prosím.

Doktor: Moje snacha též.

Emil: No nepovídejte. To nemůže být náhoda. To je osud, paní doktorko.

Doktorka: No tak dobrá, já ti tam něco napíšu, Emilku, bez obav.

Emil: Jejda, tak to je špica, zachránila jste mě!

Doktorka: Na mě se můžeš spolehnout. Kopřivnice drží spolu!

4. BĚH ZLÍNEM

Amplion: A posledním borcem připraveným na startu je nováček z gumárny Baťových závodů, Emil Zátopek.

Emil: Doktorka jedna blbá, idiotská, kreténská. Debilní běhání.

Amplion: Na značky připravit.

5. MARINGOTKA

Zdeňka: A tehdy jste vyhrál svůj první závod?

Emil: Ale ne. Ti borci, co tam se mnou běželi, to byli takoví nafrněnci. Obřadně se sešli, obřadně se převlíkli, tvářili se hrozně vážně a důležitě. Tak mě rozčílili smradi, až jsem zabral a skončil druhý. Místo medaile jsem dostal namazanou housku.

Zdeňka: *(smích)*

Emil: Byla pěkně hnusná. Taková tuhá. Všechno bylo tehdy tuhé. V cíli za mnou přišel nákej strejc a povídá, že běhám divně, ale neběhám špatně.

6. BĚH ZLÍNEM

Haluza: Běháš divně, ale neběháš špatně... I když běháš fakt dost divně.

Emil: And you're smart, smart. I'd like to go home to Kopřivnice, you know.

Doctor: You're from Kopr, are you?

Emil: Yes, I am.

Doctor: My daughter-in-law is too.

Emil: Don't tell me. It can't be just a coincidence. It's destiny, doctor.

Doctor: Okay, I'll write something in the papers, Emil, don't worry.

Emil: Wow, that's great, you've made my day!

Doctor: You can rely on me. Kopřivnice natives stick together!

4. RUN THROUGH ZLÍN

Loudspeaker: And the last athlete ready at the start is a newbie from the rubber works in the Bata factory, Emil Zátopek.

Emil: Bloody stupid doctor, what an idiot. Stupid running.

Loudspeaker: Ready on your marks.

5. TRAILER

Zdeňka: Was it then that you won your first race?

Emil: Oh no, the athletes who ran the race with me were such bigheads. They got together grandly, they got changed grandly, they looked so damn serious and important. They made me so mad, the bastards. So that I did my best and ended in second place. Instead of a medal I got a piece of bread with butter.

Zdeňka: *(laughing)*

Emil: It was disgusting. Tough. Everything was tough back then. A guy came to me in the finish area and said that I ran in a strange way, but I didn't run badly.

6. RUN THROUGH ZLÍN

Haluza: You run in a strange way, but you don't run badly... But you do run pretty weirdly.

Emil: V životě jsem tak daleko neběžel. Myslím, že hodím tyčku.

Haluzá: Zpomal to dýchání. Zpomal. Pravidelně dýchej, jinak sebou sekneš. Soustřeď se.

Emil: To nejde. Píchá mě v boku.

Haluzá: Já vím, to je normální. Dívej. Pojď se mnou, nádech – raz, dva, tři. Zadrž. A výdech, dva, tři. Výborně. Ještě jednou. Nádech, raz, dva, tři. A výdech... Tak, ano.

Emil: Zátopek Emil.

Haluzá: Já su Haluzá Jan. Zastav se u nás ve středu na stadionu, Emile. Trénink začíná v šest.

Emil: Jé, to já nemožu. To já jsem už v gumárně.

Haluzá: V gumárně? Fúj, tam to hrozně páchne.

Emil: Děkuju! Konečně! Já to říkám furt. A všichni prý „já nic necítím, já nic necítím.“ Jenom lezou mistrovi do zadku.

Haluzá: To znám. Ve středu přijď. Máme tam čerstvý vzduch. A atmosféra je báječná!

4. PRVNÍ TRÉNINK

Haluzá: Co děláš tou hlavou, Emile? Rovně, rovně ji drž! Lokty blíž k tělu. Co se klepeš? Lehce dopadej.

Emil: Sympatický borec, ten Honzík. Pár let na to ho zatkli a mučili elektrikou.

Haluzá: Lehce. Lehce, jako píрко.

Emil: Nohy mu to zkřivilo tak, že nadosmrťi kulhal.

Emil: Kolik?

Haluzá: 12:48. Já to nechápu. Jak to že, seš tak rychlý, když děláš všecko špatně? Tolik zlovyků u jednoho běžce to jsem nikdy neviděl. Dyť ty vůbec nemáš talent, víš, co ty jsi? Ty si přírodní úkaz.

Emil: Takže příště už na trénink nemusím?

Emil: I've never run so far. I think I'm going to throw up.

Haluza: Slow your breathing. Slow down. Breathe regularly, or you'll faint. Concentrate.

Emil: I can't. I have a side stitch.

Haluza: I know it's normal. Look. Follow me, inhale – one, two, three. Hold. And exhale, two three. Great. Once more. Inhale, one, two, three. Hold. And exhale... Yes. like that.

Emil: Zátopek, Emil.

Haluza: I'm Haluza, Jan. Come to the stadium on Wednesday, Emil. The training starts at six.

Emil: I can't. I'm at the rubber works.

Haluza: At the rubber works? Yuck, the place stinks.

Emil: Thank you! Finally! I keep saying it. And everyone says "I can't smell anything, I can't smell anything." They're all just sucking up to the foreman.

Haluza: I know. Come on Wednesday. There's fresh air. And the atmosphere is great!

4. FIRST TRAINING

Haluza: What are you doing with your head, Emil? Straight, hold it straight! Elbows closer to your body. Why are you shaking? Light feet.

Emil: Great guy, Honza. A couple of years later they arrested him and tortured with electricity.

Haluza: Light. Light as a feather.

Emil: It twisted his legs so badly, he had a limp till his dying day.

Emil: How much?

Haluza: 12:48. I don't get it. How come you're so fast when you do everything badly? I've never seen so many bad habits in one runner. You have no talent at all, you know what you are? You're a force of nature.

Emil: So I don't need to go to trainings?

Haluza: No to si piš, že musíš, Zátopku! Zasuň si ten jazyk! Kdo se má na to dívat?

Emil: Pardon, to samo.

Haluza: Tak co? Můžeš ještě?

Emil: Můžu.

Haluza: Jo? Podívejme ho. Tak si dej tři kolečka. Stopuju ti to, teď! Zaber, zaber, zaber. Dobrý je to, hop.

Fotbalista1: Hej ty, novej. Kašli na to, pojď si radši začutat. Chybí nám obránce.

Emil: Ne, ne! Možná příště, hoši.

Fotbalista2: A před čím utíkáš? Někdo tě honí, nebo co? Slyšíš? Proč to děláš?

Emil: Ti kluci měli pravdu. Nevěděl jsem, proč to dělám.

Emil: Nevím, proč to dělám! Mě to jenom baví.

Emil: Jo. Bavilo mě to. Mohl jsem zrychlit a zpomalit, kdy jsem chtěl. Mohl jsem začít i skončit, kdy jsem chtěl. Mohl jsem se jen tak vyvalit na trávník a čumět do nebe. Po dlouhém čase jsem byl konečně pánem svého času. Jedině na stadionu jsem se cítil doopravdy svobodný.

Haluza: Nezvedej ramena! Nezvedej ramena!

Mistr: Zátopku. Tak tady jsi!

Emil: Do Říma! Mistře, to je nedorozumění!

Mistr: Co to meleš? Myslíš, že ty boty se slepěj samy? Val do dílny!

Haluza: Běž dál, Emile. Zařídím to. Utíkej!

Emil: Tak jo, trenére!

Mistr: Já ho potřebuju na dílně!

Emil: A ten den jsem se rozhod, že už nebudu chodit, ale jenom běhat. Když náckové během okupace zakázali noční vycházení, běhával jsem na zlínské ubytovně po chodbách.

Haluza: You bet you must, Zátopek! Put your tongue back in! Look at yourself!

Emil: Sorry, I don't do it on purpose.

Haluza: So what? Can you still run?

Emil: I can.

Haluza: Yeah? Look at him. Do other three rounds then. I'm measuring it for you, go! Run, run, run. Good, hop.

Football player 1: Hey, you, the new one. Forget about it, come and play football with us. We need a defender.

Emil: No, no! Maybe next time, boys.

Football player 2: What are you running from? Is someone chasing you, or what? You hear? Why are you doing it?

Emil: The boys were right. I didn't know why I was doing it.

Emil: I don't know why I'm doing it! I just enjoy it.

Emil: Yeah. I enjoyed it. I could speed up, or slow down whenever I wanted. I could start and finish when I wanted. I could just lie on the grass and stare at the sky. After a long time, I was finally the master of my time. Only at the stadium did I feel really free.

Haluza: Don't raise your shoulders! Don't raise your shoulders!

Foreman: Zátopek. This is where you are!

Emil: Shoot! Sir, this is a misunderstanding!

Foreman: What are you on about? You think shoes can make themselves? Get to the workshop!

Haluza: Go on running, Emil. I'll sort it out. Run!

Emil: Okay, coach!

Foreman: I need him at the workshop!

Emil: And that day I decided that I wouldn't walk, I'd just run. When the Nazis installed a night curfew, I ran along the corridors of the dormitory in Zlín.

4. CHODBA NA UBYTOVNĚ

Spolubydlící: Zátopku, vole, přestaň už! Tady se nedá spát!

Emil: **Když chtěl někdo expresně poslat milostný dopis na druhý konec města, obrátil se na mě.**

Kamarád: Emile, tady je pár řádků pro Milenu. Víš kterou... Zaběhni tam. A počkej, počkej, nečum jí na nohy, jasný?

Emil: **A tak jsem tam zaběh. ... Později jsem se pustil do experimentů. Zadržel jsem dech a doběhl z ubytovny až ke čtvrtému topolu. Druhý den jsem zadržel dech a doběhl k pátému topolu, potom k šestému a sedmému. Nakonec jsem bez nádechu proběhl celou alejí. ... Hned na to jsem omdlel.**

Kamarád: Emile! Emile, co ti je? Vstávej. Emile! Haló! Rychle, sežeňte nějakou pomoc!

Emil: **Jednou jsem omdlel, když jsem si po dvanácti dvoustovkách hodil ledovou sprchu.**

Kamarád: Emile, tohle mě už nebaví. Příště tě nechám ležet tak. Klidně si rozbij hlavu. Pochop konečně, nejseš sportovní typ!

Rozhlas: Vážení posluchači, již následující sobotu 10. listopadu 1944 se s rozhlasovým mikrofonem vydáme na největší lehkootletické závody v Protektorátě...

Emil: Tiše, tiše, dej to víc. Dej to víc.

Rozhlas: Jedná se o dvojutkání, ve kterém se střetnou Čechy s Moravou. Registrace zápolících sportovců jsou otevřeny pro všechny české atlety...

Kamarád: Ne, ne, ne, zapomeň na to. Zapomeň na to. Na to nemáš, Zátopku!

Rozhlas: Na 1500 metrů už ohlásil svůj start ostře sledovaný favorit Tomina Šalé, reprezentant Moravské Slávie Brno. A jistě není...

4. CORRIDOR AT THE DORMITORY

Roommate: Zátopek, mate, stop it! I can't sleep here!

Emil: When someone wanted to send an express love letter to the other end of town, they asked me.

Friend: Emil, here's a few lines for Milena. You know which one...
Run to her. And wait, wait, don't stare at her legs, okay?

Emil: And so I ran there... Later I started experimenting. I held my breath and ran from the dorm to the fourth poplar tree. The next day I held my breath and ran to the fifth poplar, then the sixth, then the seventh. In the end I could run along the whole avenue without breathing... I fainted straight after.

Friend: Emil! Emil, what's up with you? Get up. Emil! Hallo! Quick, get some help!

Emil: Once I fainted after I ran twelve two-hundred metre runs and then had an ice-cold shower.

Friend: Emil, I've had enough of this. Next time I'll leave you on the ground. You can break your head. You should get it into your head that you're not a sporting type!

Radio: Dear listeners, this coming Saturday we will take the radio microphone to the largest athletic competition in the Protectorate...

Emil: Quiet, quiet, turn it up. Turn it up.

Radio: It is a double match in which Bohemia will compete with Moravia. Registration for participants is open to all Czech athletes...

Friend: No, no, no, forget about it. Forget about it. You're not up to it, Zátopek!

Radio: In the 1500 metre race, the closely observed favourite Tomina Šalé, a member of Moravská Slávie club from Brno, has announced his participation.

And it's certainly not...

4. ATLETICKÉ ZÁVODY – PRAHA 1944, stadion plný lidí.

Reportér: ...žádným překvapením, že protektorátní rozhlas je u toho s vámi. (*výstřel*) A je odstartováno, přátelé. Je odstartováno. V čele se drží Šalé, v závěsu za ním Müller, Kovařík a Stančík. Poněkud volnější tempo zvolili Hanuš, Bureš a běžec nováček Emil Zátopek...

5. GUMÁRNA BAŤA

Mistr: Zátopek! Kde seš?

Emil: Zde, mistře! Odjistím, strčím, vezmu, nasadím, navleču. Hlásím, že za mou směnu bylo vyrobeno 179 párů pánských bot.

Mistr: Zastav ten stroj.

Emil: Provedu.

Mistr: Zastavte pás. Okamžitě všichni přerušete práci.

Dělníci: Zastavte stroj. Co se děje? Je tu mistr.

Mistr: Četls dnešní noviny Zátopku?

Emil: Ne. Stalo se něco?

Mistr: Poslouchejte, smradi: Emil Zátopek vycházející hvězda SK Baťa Zlín vytvořil o víkendu v Praze nový český rekord na 1500 metrů, časem 4 minuty a 7 vteřin, kdy dokázal rozvinout rychlost teprve v cílové rovině a přinesl tak do světa běžeckého dodnes nevídaný fenomén, totiž závěrečný sprint. Uvidíme, zda se tento Zátopkův objev ujme v běhu i v budoucnu. ... Co ten vyplazený jazyk na té fotce?

Emil: Tak, není to krasobruslení, nemusím být pěkný.

Mistr: Ticho! Ticho! Jak to, žes to vyhrál Zátopku?

Emil: Šalé ve druhém kole zakopnul a spadnul. Byla to náhoda.

Mistr: Co kecáš? Překonal si rekord. V naší dílně máme rekordmana! Jsem na tebe pyšnej Zátopku. Tumáš. To je pro tebe.

4. ATHLETICS COMPETITION – PRAGUE 1944, full stadium.

Reporter: ...much of a surprise that the protectorate radio is here with you. (*shot*) And the race has started, my friends. It's started. Šalé is in the lead, followed by Müller, Kovařík and Stančík. A slower running tempo by Hanuš, Bureš and the newbie Emil Zátopek ...

5. BAŤA RUBBER WORKS

Foreman: Zátopek! Where are you?

Emil: Here, sir! Release, put down, take, place, pull on. I report that during my shift 179 pairs of men's shoes were made.

Foreman: Stop the machine.

Emil: At your command.

Foreman: Stop the conveyor belt. Everyone, stop working.

Workers: Stop the machine. What's up? Is the foreman here.

Foreman: Have you read today's paper?

Emil: No. Something's happened?

Foreman: Listen, bastards: Emil Zátopek, the rising star of SC Baťa Zlín set a new Czech record for 1500 metres in Prague at the weekend with a time of 4 minutes and 7 seconds. He was able to speed up in the home straight and brought a so-far unseen phenomenon in the world of running, namely the sprint finish. Let's see if this invention of Zátopek's will be adopted by runners in the future. ... What's with the lolling tongue in the photo?

Emil: Well, it's not figure skating, I don't need to look good.

Foreman: Silence! Silence! How come you won, Zátopek?

Emil: Šalé tripped in the second round and fell. It was just a stroke of luck.

Foreman: What are you on about! You broke the record. We have a record breaker in our workshop! I'm so proud of you, Zátopek. Here you go. These are for you.

Emil: Tenisky... Ale to nemůžu! Pane mistr, ty jsou strašně drahé.

Mistr: Kurva, neříkej mi, že jsou drahé, vím, kolik stojí, idiote. Vyrábíme je.

Emil: Děkuju, pane mistr, nikdy jsem nedostal tak velký dárek. Dovolte mi vás obejmout.

Mistr: Ale no tak, nech toho. Není to snubní prsten. A koukej v nich běhat, Zátopku, na ty tvoje cvičky se nedá koukat...

Emil: Provedu!

Mistr: Co čumíte, hovada? Zatluskejte mu!

(siréna)

Dělníci: Co to je? To je poplach? To je blbost. Co se děje?

Emil: To bude nějaký omyl, pane mistr. Přece to tady spojenci nemůžou bombardovat.

Mistr: Jsme protektorátní továrna. Ubezpečuju tě, že můžou. Tak jo, slečinky, máme tady letecký poplach. Disciplinovaně se přesuňte do krytu. Hned!

Dělníci: Nestrkej se. Uvidíš, že to bude planý poplach. Rychle. Pojd'!

Emil: Pane mistr, pane mistr! Kam jdete? Východ je tudy.

Mistr: Víam, Zátopku. Neboj se, za chvíli jsem tam. Jenom se přesvědčím, že tady nikdo nezůstal.

Emil: Ne, musíte jít hned!

Mistr: Sakra neříkej mi, co mám dělat!

Emil: Promiňte. Tak já běžím.

Mistr: Emile!

Emil: Ano?

Mistr: Bylo mi potěšením být na tebe přísný. Fandím ti... No tak už běž, Emile. Běž, běž, běž, běž, běž...

4. MARINGOTKA

Zdeňka: Tam na poličce... To jsou ty tenisky, co vám tehdy dal?

Emil: Trainers... But I can't! Sir, they're so expensive.

Foreman: Damn, don't tell me they are expensive, I know how much they are, you twit. We make them here.

Emil: Thank you, sir, I've never got such a big present. Let me hug you.

Foreman: Oh, come on, stop it. It's not an engagement ring. And run in them, Zátopek, I can't look at those thin sneakers of yours...

Emil: At your command!

Foreman: What are you staring at, idiots? A round of applause!

(sirens)

Workers: What is it? Is it an air raid alarm? That's impossible. What's going on?

Emil: It must be a mistake, sir. The allies can't be bombing this place.

Foreman: We're a factory in the Protectorate. I assure you they can. So, sissies, there's an air raid alarm. Kindly get yourselves to the shelter. Now!

Workers: Don't push. You'll see it's just a false alarm. Quick. Go on!

Emil: Foreman, sir! Where are you going? The exit is here.

Foreman: I know, Zátopek. Don't worry, I'll be right there. I'll just check no one has stayed behind.

Emil: No, you must come now!

Foreman: Damn, don't tell me what I should do!

Emil: I'm sorry. I'm off then.

Foreman: Emil!

Emil: Yes?

Foreman: It was a pleasure to be strict with you. I'm your fan... Run then, Emil. Run, run, run, run, run...

4. TRAILER

Zdeňka: There on the shelf... Are they the trainers he gave you?

Emil: Ale vůbec, ty se mi rozpadly v ten samý rok. Asi jsem v nich běhal až moc často.

4. STADION – SETKÁNÍ S DANOU

Emil: Hej, dcerko. Dcerko, hej.

Dana: To na mě voláte?

Emil: Ano, ano, na tebe. Přines mi ručník a větrovku. Buď tak hodná.

Dana: Co si to dovolujete, si pro to jděte sám! To není možné toto.

Emil: Ježišmarja, moment, vy tu soutěžíte?

Dana: Prosím vás, nemluvte na mě laskavě, ano? Potřebuju se soustředit.

Emil: Jejda, to je ostuda, promiňte, slečno, já myslel, že jste tady jako brigádnice. Jako za pořadatele, víte. Tak už se nehněvejte.

Dana: Si myslí, že když je Zátopek, že mu to tady patří.

Emil: Pardon, co jste říkala?

Dana: Nic, jenom že jste náfuka, pane Zátopku.

Emil: Co jste tak podrážděná hned? Poplet jsem si vás, páč jsem nevěděl, že soutěží i žákyně. Zdar!

Dana: Jak žákyně? Jak jako žákyně?! Jsem na den stejně stará jako vy!

Emil: Jak víte, jak su starý?

Dana: Tomu žel nelze uniknout, pane Zátopku. Zátopek sem, Zátopek tam, všude samý Zátopek. Kdo to má vydržet?

Emil: Tak to nečtěte ty noviny, když vás to štve. Nikdo vás nenutí to o mně číst.

Dana: Prosím vás už buďte zticha, ano? Jděte si pro ten ručník. Kape vám z čela pot.

Emil: Zklidněte se ženská, šak už jdu. Co jste taková hrrr?

Amplión: A v oštěpařském sektoru se ke svému třetímu hodů už připravuje rodačka z Fryštátu - Dana Ingrová. Uvidíme, zda se jí povede zaútočit na vedoucí postavení dnešního závodu. Tak pojd', Dano, pojd'.

Emil: No, they fell apart the very same year. I must have used them too often.

4. STADIUM – MEETING DANA

Emil: Hey, girl. Girl, hey.

Dana: Are you shouting at me?

Emil: Yes, yes, you. Get me a towel and my anorak. Be so kind.

Dana: How dare you? Get it yourself! I can't believe it.

Emil: Jesus, hold on, are you competing too?

Dana: Please, don't talk to me, okay? I need to concentrate.

Emil: Oh, that's embarrassing. I'm sorry, miss, I thought you were an intern here. Working for the organiser. Don't be mad.

Dana: He thinks that since he's Zátopek, everything belongs to him here.

Emil: Sorry, what did you just say?

Dana: Nothing, just that you're stuck up, Mr Zátopek.

Emil: Why are you irritated? I made a mistake, because I didn't know there was a schoolgirl category as well. Bye!

Dana: What schoolgirl? What do you mean?! I was born on the same day as you!

Emil: How do you know how old I am?

Dana: One can't not know, Mr Zátopek. Zátopek here, Zátopek there, Zátopek everywhere. Who could put up with that?

Emil: Don't read the papers if you mind. No one forces you to read about me.

Dana: Please, be quiet, okay? And get your towel. Sweat is dripping off your forehead.

Emil: Calm down, woman, I'm going. Why are you so agitated?

Loudspeaker: And in the javelin sector, the native of Fryštát – Dana Ingrová is getting ready for her third throw. We'll see if she can manage to attack the leading position of today's competition. Come on, Dana, come on.

Napřahuje se a... ano, oštěp letí a letí daleko za hranici 37 metrů. Výborně,

Dano, výborně!

Emil: Ingrová. To nebyl vůbec špatný hod.

Dana: Představovala jsem si, že tam stojíte vy a že vás chci trefit.

Emil: Počkejte, počkejte, Dano. Poslouchejte. Mám výborný nápad.

4. SVATBA: EMIL A DANA

Oddávající: A táži se tebe, Dano Ingrová, bereš si zde přítomného Emila
Zátopka za svého právoplatného manžela?

Dana: Ale jo.

Oddávající: Tímto vás prohlašuji za muže a ženu. Můžete políbit nevěstu.

5. SVATEBNÍ HOSTINA

Emil: *(moravská lidová píseň)*

Tri dni ma naháňali

Aj tak ma nedostali

Ešte ma tri dni budú

Aj tak ma nedostanú

Ešte ma tri dni budú

Aj tak ma nedostanú

Dana: Emilko, tebe můžou nahánět, jak chtějí, nikdy tě nedostanou! Seš nejrychlejší. Ty seš moje mašinka.

4. U ZÁTOPKOVÝCH

Dana: Klikla cvakla, dvěře letí –
táta vchází do dveří.

Ve mdlobách tu matka leží,

k ňadrům dítě přimknuté:

matku vzkřísil ještě stěží,

avšak dítě – zalknuté.

Emil: Fů ha. To je teda... Nemoh bych, Dano, rozsvítit lustr?

She's throwing her arm back and... yes, the javelin is flying and flying far over the 37-metre mark. Well done, Dana, well done!

Emil: Ingrová. That wasn't a bad throw.

Dana: I imagined you standing there and I wanted to hit you.

Emil: Wait, wait, Dana. Listen. I've got a great idea.

4. WEDDING: EMIL AND DANA

Registrar: Do you, Dana Ingrová, take Emil Zátpek to be your lawful wedded husband?

Dana: Alright, I do.

Registrar: I now pronounce you man and wife. You may kiss the bride.

5. WEDDING PARTY

Emil: *(Moravian folk song)*

For three days they've chased me

But they never got me

For three days they'll continue

Still they won't catch me

For three days they'll continue

Still they won't catch me

Dana: Emil, they can chase you as much as they want, they'll never get you. You're the fastest. You're my engine.

6. AT ZÁTOPEKS'S HOUSE

Dana: A handle clicks, the door flies open –

The father arrives at the door.

Mother lies there on the ground,

The child clasped to her breast:

He could hardly bring her round,

But the child – no life left.

Emil: Oh my. That's really... Can I turn the light on, Dana?

Dana: Proč? Bojíš se?

Emil: Nebojím... Jenom... se chci podívat tady... na nohu svoji. Mám pocit, že mám na patě puchýřek, nebo co. Aha, tak nakonec tam není, no. Tak já už nechám rozsvíceno, jo?

Dana: Zátopku, ty jsi normální posera.

Emil: Nejsem.

Dana: Jsi!

Emil: Nejsem říkám!

Dana: Hele, máš husinu.

Emil: No a co? Můžu mít husí kůži, kdy chci, ty jedna!

Dana: Nech mě, Ťopku! Nech mě, to lechtá. Áaaaa, ha ha ha. Jsi posera. Bojíš se zalknutého dítěte.

Emil: Nebojím! Já se nebojím žádného dítěte.

Dana: Fakt? Si udělejme dítě!

Emil: Klidně si udělejme dítě!

Dana: Sázím zlatou medaili, že nemáš na dítě!

Emil: Sázím tři zlatý, že mám.

Dana: No tak dokaž!

Emil: Jdu na to. Tak mi dej asi pusu, ne?

Dana: Budeme mít dítě!

4. V ORDINACI

Doktorka: Vy dva, nikdy nebudete mít dítě. Je mi líto.

Dana: Moment, moment, moment, paní doktorko...

Emil: Co ... jak to?

Doktorka: Podívejte se, pane Zátopku. Dano, neříká se mi to lehce...

Dana: Žišmarjá, tak už se vymáčknete.

Doktorka: Infertilita může mít více biologických příčin, nejčastější jsou hormonální faktory. Když se podíváte tady na tu tabulku, abych mluvila zcela konkrétně...

Dana: Ťopku. Proboha Ťopku, co budeme dělat?

Dana: Why? Are you afraid?

Emil: I'm not... Just that... I want to look here... at my foot. I feel I might be getting a little blister or something. Oh, it's not there. But I'll leave the light on, can I?

Dana: Zátopek, you're a chicken.

Emil: I'm not.

Dana: You are!

Emil: I'm not, I say!

Dana: Look, you have goose pimples.

Emil: So what? I can have goose pimples whenever I want!

Dana: Leave me be, Ťopek! Let go, it tickles. Aaaah, ha ha ha. You're a chicken. You're afraid of a suffocated baby.

Emil: I'm not! I'm not afraid of any baby.

Dana: Really? So let's make a baby!

Emil: We can easily make a baby!

Dana: I bet a silver medal, you're not up to a baby!

Emil: I bet three gold medals I am.

Dana: Prove it then!

Emil: I'm going to. Give me a kiss then, no?

Dana: We're going to have a baby!

4. IN A DOCTOR'S OFFICE

Doctor: You two can't ever have a baby. I'm sorry.

Dana: Wait, wait. wait, doctor...

Emil: What ... what do you mean?

Doctor: Look, Mr Zátopek. Dana, it's not an easy thing to say...

Dana: Jesus, spit it out.

Doctor: Infertility can be caused by various biological factors, the most common are hormonal factors. To be specific, if you look at this table...

Dana: Ťopek, for God's sake, Ťopek, what are we going to do?

Emil: Neboj se, Danuško. To nic není, to nic není. To zvládneme... Myslíš, že když zrovna my dva nebudeme mít děti, že lidstvo vyhyne?

20. KOLÁŽ

Emil: Běhal jsem a vyhrával, protože to lidem dělalo radost. Když jsem běžel, lidi měli pocit, že běhají sami. Když jsem běžel, jakoby všechno na světě zmizelo a zůstalo jenom štěstí...

Koláž z různých dobových zpravodajských záznamů – anglických, českých, německých, slovenských... Zátopek vítězí jeden závod za druhým.

Reportér: A celý svět je zvědav na Emila Zátopka... / Československý reprezentant, státní kapitán Emil Zátopek. / Do cíle zbývá posledních 100 metrů, Emile, Emile, je s tebou všechno náš lid a stát!

Reportér: *(slovensky)* Poslednych 300 metrov do cieľa a Zátopek práve predbieha Juříčka o neuveriteľné druhé kolo. Juříček už má viditeľné problémy s pohybom. Teraz sa obydvaja bežci zastavujú. Čo sa robí? Čo sa robí? Zátopek si kľakol na koleno a zavazuje Juříčkovi tkaničky. To som ešte nezažil, vážení poslucháči. Dámy a páni, Emil Zátopek zavazuje svojmu súperovi tretry!

21. JUNGWIRTH MÁ PROBLÉM

Funkcionář: Soudruzi, prosím věnujte mi pozornost. Jistě všichni víte, že se nám blíží Olympiáda v Helsinkách. ... Ano, tak. A vy jste atletický výkvět naší lidově-demokratické vlasti. Moment! Poprvé se na hrách představí též sportovci Sovětského svazu. A to není jen tak. Představitelé svazu vznesli požadavek, že ze všech národů musí právě Sověti získat nejvíce zlatých medailí... Klidně můžete opět zatleskat.

Jungwirth: To jako máme všichni schválně závodit blbě, nebo co?

Emil: Don't worry, Dana. It's not a problem, it's not a problem. We'll manage... Do you think if the two of us don't have kids, humanity will die out?

20. COLLAGE

Emil: I ran and won, because it made people happy. When I ran, people felt they were running themselves. When I ran, everything in the world seemed to disappear and only happiness remained...

A collage of various historical news recordings – English, Czech, German, Slovak... Zátopek wins one race after another.

Reporter: And the whole world is looking forward to seeing Emil Zátopek... / Czechoslovak athlete, state captain Emil Zátopek. / 100 metres left until the finish line, Emil, Emil, all our people and the whole country is with you!

Reporter: *(in Slovak)* Last 300 metres before the finish line and Zátopek is overtaking Juříček by another lap. Juříček is obviously struggling with movement. Now both runners stop. What is going on? What is going on? Zátopek has kneeled down and is tying Juříček's shoelaces. I've never seen anything like it, dear listeners. Ladies and gentlemen, Emil Zátopek is tying his adversary's track shoes!

21. JUNGWIRTH HAS A PROBLEM

Official: Comrades, please, listen carefully. I'm sure you know the Helsinki Olympics is approaching... Yes, so. And you are the athletic elite of our democratic homeland. Hold on! Representatives of the Soviet Union will appear at the games for the first time. And it's not just like that. The representatives of the Union have made a request that the Soviets must get the highest number of gold medals of all nations... Come on, you can clap again.

Jungwirth: So are we supposed to knowingly perform poorly, or what?

Funkcionář: Ne, ne, to samozřejmě ne. Prosím klid... Sověti pouze plánují posunout hranice nemožného...

Jungwirth: Jo, to oni nikdy nevědej, kde přesně leží jejich hranice.

Funkcionář: Jak se jmenuješ, soudruhu?

Jungwirth: Jungwirth Stanislav. A vy?

Funkcionář: *(šeptem)* Zapište mi to jméno. *(opět všem)* Soudruhu Jungwirthe, přátelé, jsme tady kvůli vám. Abychom sovětským vědcům pomohli získat, co nejpřesnější údaje a zkušenosti, které pomůžou našim bratrům k příštím vítězstvím.

Jungwirth: Takže nás mají za pokusný králíky.

Emil: Standa Jogurt. Specialista na dlouhé tratě jako já. Drzý kluk, záviděl jsem mu to.

Emil: Jogurte, ty vole, zbytečně toho blbce nedráždi. Za chvíli bude hotovo.

Funkcionář: Prosím vás pěkně, utvořte pětistup a jeden po druhém přistupujte k prohlídce.

Jungwirth: Stejně mně na žádnou Olympiádu nepustěj.

Emil: Co? Proč? Dyt' ses kvalifikoval.

Jungwirth: To je úplně jedno. Jsem prej nežádoucí.

Emil: Počkej, počkej, Jogurte. Co je to za blbost?

Emil: Krom toho, že byl Jogurt nežádoucí, byl i nemocný. O jeho srdeční vadě nevěděl ani on sám.

Funkcionář: Pětistupy, pětistupy mládenci...

Emil: Jogurte. Co znamená nežádoucí?

Jungwirth: Žádný strachy Emile, to ty nikdy nebudeš.

Emil: S běháním musel seknout už ve třiceti. A pak to seklo i s ním.

Funkcionář: Jaká čest, soudruhu Zátopku. Pojd'te, vy přece nebudete čekat ve frontě.

Emil: Ne, to je v pořádku...

Official: No, no, of course not. Please, quiet... The Soviets are just planning to push the borders of the impossible...

Jungwirth: Yeah, they never really know where their borders start and end.

Official: What's your name, comrade?

Jungwirth: Jungwirth, Stanislav. And you?

Official: *(whispering)* Write his name down. *(to everyone)* Comrade Jungwirth, friends, comrades, we're here for you. To be able to provide Soviet researchers with the most exact data and experience that will help our brothers with future victories.

Jungwirth: So they take us for their guinea pigs.

Emil: Standa, Yoghurt. A specialist on long-distance runs like me. A cheeky lad, I envied him the courage.

Emil: Yoghurt, you twit, don't provoke the idiot. It will be over soon.

Official: Please, form a file of five and one after another step forward for the check-up.

Jungwirth: They won't let me go to the Olympics anyway.

Emil: What? Why? You've qualified.

Jungwirth: It doesn't matter. I'm undesirable.

Emil: Wait, wait, Yoghurt. What nonsense is that?

Emil: Apart from the fact that Yoghurt was undesirable, he was also ill. His heart defect was unknown even to him.

Official: Files of five, lads...

Emil: Yoghurt. What does undesirable mean?

Jungwirth: Don't worry, Emil, that'll never be you.

Emil: He had to give up running at the age of thirty. And then his health gave up on him completely.

Official: What honour, comrade Zátonek. Come here, you can't wait in a queue.

Emil: No, it's okay...

Funkcionář: Pojd'te, ale pojd'te. Z cesty, z cesty, uvolněte místo pro našeho hrdinu. Pozor.

Emil: Pardon, děkuji.

Funkcionář: Hodně štěstí, Emilku. My dva se ještě uvidíme.

21. VÝZKUM

Emil: Čest práci.

Vědkyně: Čest. Začneme skokem do výšky, snožmo. Postavte se mi na značku, špičky k sobě, upažit, přímo hled'. A budeme skákat, ano, na tři. Raz, dva... Ježíši, soudruhu já vás nepoznala. Jste to vy?

Emil: Prosím?

Vědkyně: Jste to vy?

Emil: No ano, ano, jsem, no.

Vědkyně: Mám doma uložený všechny časopisy s vámi, všechny pohlednice, vaši fotku mám nad postelí. Vy jste úplnej uaaaa.

Emil: Dělán, co můžu.

Vědkyně: Ale jak jste tehdy v osmatřicátým vychytal všechny centry od Brazilců, to byla paráda.

Emil: Ale to jsem nebyl já. To byl František Plánička, fotbalový brankář.

Vědkyně: Plánička, tak! A to nejste vy?

Emil: Ne.

Vědkyně: Já za to nemůžu, že jste se mi zdál povědomej! Jsem vědkyně, ve sportu se nevyznám!

Emil: Můžeme prosím začít s tím výzkumem?

Vědkyně: No já tady nezdržuju, milej zlatej, já nedělám, že jsem někdo slavnej. Tak mi vyskočte - raz, dva, tři.

21. DILEMA EMILA

Funkcionář: Tohle jsou výsledky toho šetření, Emile. Bylo prozkoumáno více než dvě stovky běžců a víc, jak si dopadnul?

Official: Come on. Out of the way, make space for our hero. Watch out.
Emil: Excuse me, thank you.
Official: Good luck, Emil. We will meet again.

21. RESEARCH

Emil: Hello.
Researcher: Hello. We'll start with high jump, legs together. Stand on the mark, toes together, raise your arms, look straight. And you're going to jump, yes, at the count of three. One, two... Jesus, comrade, I didn't recognise you. Is it you?
Emil: Excuse me?
Researcher: Is it you?
Emil: Well, yes, yes, I am.
Researcher: I have all the magazines with you at home, all postcards, I have your photo above my bed. You're totally... aaah.
Emil: I do what I can.
Researcher: The way you caught all the centres from the Brazilians, it was fantastic.
Emil: But that wasn't me. That was František Plánička, the football goalie.
Researcher: Plánička, yeah! And that's not you?
Emil: No.
Researcher: It's not my fault you looked familiar! I'm a scientist, I don't understand sports!
Emil: Can we please start with the research?
Researcher: Well, it's not me who's delaying things here, I'm not pretending to be someone famous. Jump up then – one, two, three.

22. EMIL'S DILEMMA

Official: These are the results of the research, Emil. We have surveyed more than two hundred runners and you know what your results are?

Emil: Zase první?

Funkcionář: Nikoliv, soudruhu. Poslední. Jako ten, kdo se při běhu odráží nejhůř, vyšel sovětským vědcům světový rekordman Emil Zátopek. Co mi k tomu řekneš?

Emil: Jedná se o překvapivý výsledek.

Funkcionář: Sakra nedělej si ze mě srandu, Emile! Sabotovals to?

Emil: Ne, já jsem se snažil. Opravdu. Chtěl jsem jim udělat radost.

Funkcionář: Ty si asi myslíš, že se to udělá samo, že?! Že se tady všichni sedřeme, aby sis mohl lítat po světě a honit se po dráze. Takhle: od zítra nastupuješ na desetidenní kurz marxizmu. To je nejlepší trénink.

Emil: Ale to, to, nejde. Olympiáda je už za měsíc.

Funkcionář: Ono se ale může jednoduše stát, že nikam neodletíš. Rodina tvé Danušky nesplňuje požadovaný politický profil a s tím já nic neudělám.

Emil: Politika mě nezajímá. Co chcete?

Funkcionář: Jenom čistou pravdu, Emile. Jenom pravdu. Podívej se. Jednou za čas si sednem na vínko a ty mi přineseš krátkou zprávičku. Co koukáš? Pár řádků... Co jsi zažil, co jsi slyšel, viděl, co kdo řekl... A je to.

Emil: Politika mě nezajímá, jsem sportovec.

Funkcionář: Správně. Správně. Ale seš armádní sportovec a neuposlechnutí vojenského rozkazu je posuzováno jako trestný čin.

Emil: Vy mě tlačíte do něčeho, kde nechci být. Dyt' já chci jenom běhat.

Funkcionář: A běžíš dobře, Emile. Akorát se musíš rozhodnout kterým směrem.

Emil: To snad není možné.

Funkcionář: Nedělej ze sebe chudáka. Tady, tohle přečteš odpoledne v rozhlase.

Emil: Když vám pomůžu, pustíte Jogurta?

Emil: First again?

Official: No, comrade. The last. The Soviet researchers established that the person with the worst foot strike is the world record breaker Emil Zátopek. What can you say to that?

Emil: It's a surprising outcome.

Official: Don't make fun of me, Emil! Did you sabotage it?

Emil: No, I did my best. Really. I wanted to make them happy.

Official: You think it can be done by itself, don't you? That we can all work hard so that you can fly around the world and dash around the track. Here: tomorrow you start a ten-day course in Marxism. That's the best training.

Emil: But it's not possible. The Olympics starts in a month.

Official: It might easily happen that you won't go anywhere. Your wife's family does not meet the required political profile and I can't do anything about it.

Emil: I'm not interested in politics. What do you want from me?

Official: Just the truth, Emil. Just the truth. Look. Every now and then we'll have a glass of wine and you'll get me a short report. What are you staring at? Just a few lines... What you heard, what you saw, what people said... And that's it.

Emil: I'm not interested in politics, I'm an athlete.

Official: Right so. Right so. But you are an army athlete and disobeying a military command is judged as a criminal offence.

Emil: You're forcing me where I don't want to be. I just want to run.

Official: And you run well, Emil. You just have to decide in which direction.

Emil: I can't believe it.

Official: Don't try to make me pity you. You'll read this in the radio in the afternoon.

Emil: If I help you, will you let Yoghurt go?

Funkcionář: Co?

Emil: Pustíte Stanislava Jungwirtha do Helsinek?

Funkcionář: Ano, samozřejmě, máš mé slovo.

21.ROZHLAS

Emil: Hovoří Emil Zátoupek. Onehdá jsem byl se svou chotí Danou pozván, abych své umění předváděl po Spojených státech. Pozvání jsem samo sebou odmítl. Ona setkání se tam totiž konají v cirkusových arénách a atleti předvádějí jako cvičené opičky v ZOO. Celá show se točí jenom kolem mrzkého dolaru, poněvadž samotný sport v USA nikoho nezajímá. Tisíckrát je mi milejší náš východoevropský stadión...

22. BĚH LESEM

Emil: Slušný čas. Slušný čas, Ťopku. ... Jeee, hodný divočák. Hodný. Klídek. Nechci ti ublížit. ... Hej, hej, co chceš? Co po mně chceš? Chceš jídlo? Podívej se na mně. Jsem celý zpocený, nemám žádné jídlo. Nic nemám. Chceš klacek? Klacek? Podívej, krásný klacek, přines, přines. Blbý prase. Aaaaaaa. Nech mě! Tak si mě chyt'. Chyt' mě. Copak? Už nemůžeš? Když nemůžeš, tak přidej, ty blbá svině!

21.MARINGOTKA

Dělník: Nesu vám tu flašku, mistře.

Emil: Děkuju, Honzíku, děkuju.

Dělník: S dovolením, slečno.

Zdeňka: Prosím, prosím.

Emil: Napiješ se se mnou Honzíku?

Dělník: Ne, ne, děkuji, mistře. Musím sfárat dolů. Tak zatím, mistře. Slečno.

Zdeňka: Nashle!

Official: What?
Emil: Will you let Stanislav Jungwirth go to Helsinki?
Official: Yes, of course, you have my word.

21. RADIO

Emil: Emil Zátopek speaking here. The other day my wife Dana and I were invited to show my skill in the United States. Naturally I refused the invitation. Those events there take place in circus arenas and they display athletes like trained monkeys in the ZOO. The whole show is revolving around the despicable dollar, because no one is interested in sport itself. I like our Eastern European stadiums a thousand times better...

22. RUNNING THROUGH FOREST

Emil: Good time. Good time, Ťopek. ... Oh, good boar. Good boy. Relax. I don't want to hurt you. ... Hey, hey, what do you want? What do you want from me? Do you want some food? Look at me. I'm all sweaty, I have no food. I have nothing. Do you want a stick? A stick? Look, a beautiful stick, fetch, fetch. Stupid boar. Aaaah. Leave me alone! So catch me then. Catch me. What's up? You can't run anymore? If you can't go on, speed up, stupid pig!

23. TRAILER

Worker: Here's the bottle, sir.
Emil: Thanks, Honzik, thank you.
Worker: Excuse me, miss.
Zdeňka: Yes, please.
Emil: Will you drink with me?
Worker: No, no, thank you, sir. I have to go down the shaft. See you later, sir.
Miss.
Zdeňka: Bye!

Emil: Dáte si též?

Zdeňka: Jenom tak symbolicky.

Emil: Milý kluk ten Honzík. Hrával na hoboj v Liberecké opeře. A když tam v srpnu přišly tanky, chtěl zapálit jednomu tanku nádrž a utrhl mu to dva prsty. Teď už toho moc nezahraje.

Zdeňka: Emile, proč jste tehdy v tom vědeckém výzkumu pro Sověty skončil poslední? Opravdu jste to sabotoval?

Emil: Podle papírů jsem nikdy vyhrávat neměl. To jak jsem máchal hlavou, jak jsem vytácel ramena, jak jsem dopadal na paty, všechno bylo špatně. Nebyl jsem v souladu s teorií... Možná teorie nefungují. Člověk je přece o dost zajímavější, než nějaká teorie. Člověka nejde předem spočítat. Život si běhá, kudy chce. Kdyby běhal jen po vyznačené trase, byla by to děsná nuda.

21.INT. V LETADLE

Letuška: Dámy a pánové vítejte na palubě letounu Ilijušin 12, speciálu československých aerolinek z Prahy do Helsinek. Náš let bude trvat přibližně dvě a půl hodiny, v Helsinkách je momentálně 19 stupňů Celsia...

Emil: Je tady Jogurt? Dano, vidělas Jogurta?

Dana: Co? Nevím. Asi někde vzadu.

Emil: Jogurte? Jogurte, seš tu? Ty hajzlové ho nevzali.

Dana: Určitě poletí druhým letadlem.

Letuška: Poprosím vás, abyste využili bezpečnostních pásů a během startu a přistání se zdrželi kouření. Přeji vám příjemný let.

Emil: Počkejte! Počkejte, zastavte letadlo, zastavte to!

Dana: Emile.

Sportovec: Emil má pravdu! Taky protestuju. Jak to, že si nemůžu zapálit u startu?

Funkcionář: Prosím vás soudruzi, co to je, to je sranda? Klid!

Emil: Will you have some too?

Zdeňka: Just symbolically.

Emil: Honzik is a nice boy. He used to play the oboe in the Liberec opera house. And when the Russian tanks came in August, he wanted to put the engine in a tank on fire, it blew off two of his fingers. Now he can't play much.

Zdeňka: Emil, why did you end up last in that Soviet research? Did you really sabotage it?

Emil: According to the data I should never have won anything. The way I shook my head, twisted my shoulders, how I ran with a heel strike, everything was bad. I wasn't in line with the theory... Maybe theories don't work. A human being is more interesting than a theory. You can't calculate a person. Life runs its own course. If it ran just along a marked path, it would be terribly boring.

21. INT. ON A PLANE

Stewardess: Ladies and gentlemen welcome on board of the Ilyushin 12, a special of the Czechoslovak Airlines from Prague to Helsinki. Our flight will take approximately two and a half hours, it is 19 degrees Celsius in Helsinki at the moment...

Emil: Is Yogurth here? Dana, have you seen Yoghurt?

Dana: What? I don't know. He might be at the back.

Emil: Yoghurt? Yoghurt, are you here? The bastards didn't let him on.

Dana: I'm sure he'll be on the next plane.

Stewardess: I'll ask you to use the safety belts and not to smoke during the take-off and landing. I wish you a nice flight.

Emil: Wait! Wait, stop the plane, stop it!

Dana: Emil.

Athlete: Emil is right! I'm also protesting. How come I can't have a fag?

Official: Please, comrades, what's this, it's a joke? Calm down!

Emil: Nikam neletím.

Sportovec: Co nám zakázete příště? Chlastat za volantem? Jsem zastáncem tradičních hodnot!

Funkcionář: Ale no tak, mládenci. Tak ale sakra! Jsme děti?! Soudružko letuško, oni jsou jen nervózní před startem. Vy naším borcům jistě udělíte výjimku.

Emil: Ne, ne, já vystupuju, pusťte mě, pusťte mě.

Funkcionář: Co blázníš?

Dana: Emile, co blbneš?!

Emil: Otevřete dveře!

Funkcionář: Emile, okamžitě se vrať. Vrať se na svou sedačku!

Emil: Jak se to otevírá? Jak se to do řiti otevírá?

Letuška: Počkejte, já vám pomůžu.

Emil: Schody! Ty schody! Vraťte to, mamlasové, je to vysoko! Chci schody!

Funkcionář: Emile, uklidni se a vrať se na svoje místo. To je rozkaz.

Emil: Nech mě. Kde je Jogurt?

Funkcionář: Emile! Do Helsinek dorazí, jakmile to bude možné.

Emil: Nevěřím ti. Vystupuju.

Funkcionář: Měj rozum, sakra. Jungwirth za to nestojí. Je to třídní nepřítel. Vzpomeň si na svůj trénig, přece nezahodíš všechnu tu dřinu.

Emil: Buď poletíme oba, nebo ani jeden. Zdar!

Dana: Emile!

Funkcionář: Tak si běž! Běž, Zátopku. Táhni.

21. TELEFONÁT

Gottwald: Jak to, že utekl? Jak vám mohl utéct? Dyt' seděl v letadle!

Funkcionář: Řekl, že pokud nepoletí Jungwirth, nepoletí ani on.

Gottwald: Kdo je Jungwirth, do prdele?

Emil: I'm not flying anywhere.

Athlete: What are you going to forbid next time? Drinking while driving?
I uphold traditional values!

Official: Come on, lads! To hell with you! Are we kids? Comrade
stewardess, they are just nervous before the take-off. You can
grant an exception to our athletes.

Emil: No, no, I'm getting off, let me out, let me out.

Official: What are you doing?

Dana: Emil, what got into you?!

Emil: Open the door!

Official: Emil, get back right now. Get back to your seat!

Emil: How do you open this? How the fuck do you open this?

Stewardess: Wait, I'll help you.

Emil: Stairs! The stairs! Bring them back, idiots, it's too high up! I
want the stairs!

Official: Emil, calm down and come back to your place. It's a command.

Emil: Let me be. Where's Yoghurt?

Official: Emil! He'll get to Helsinki as soon as possible.

Emil: I don't believe you. I'm getting off.

Official: Be reasonable. Jungwirth isn't worth it. He's a class enemy.
Remember your training, you can't throw away all your efforts.

Emil: Either we both fly, or neither of us. Bye!

Dana: Emil!

Official: Go then! Go, Zátopek. Get lost.

21. PHONE CALL

Gottwald: How come he ran away? How could he have run away? He was
sitting on the plane!

Official: He said that if Jungwirth wasn't flying, he wasn't either.

Gottwald: Who the fuck is Jungwirth?

Funkcionář: Druhořadý běžec. Jeho otec je na uranu v Jáchymově, za protistátní činnost.

Gottwald: To mě Zátopek drží za koule, nebo co? To co si dovoluje? Vemte jeho ženu a trochu si s ní pohrajte.

Funkcionář: Soudruhu generální tajemníku, věřte, moc rád bych to udělal, ale Dana Zátopková je bohužel oštěpařka, která se na Olympiádu taky nominovala. Momentálně je tady, v Helsinkách.

Gottwald: Tak jim nechte unést dítě, to je takovej problém? To musím všechno vymejšlet za vás? Teď jsem se polil...

Funkcionář: Soudruhu tajemníku, víte, oni Zátopkovi nemůžou mít děti.

Gottwald: Tak až sem jsme to dopracovali. Občan, kterej je kluzkej jako úhoř. Nakonec si tady lidi budou moct říkat svůj vlastní názor.

Funkcionář: Jestli můžu... Soudruhu tajemníku-

Gottwald: - generální tajemníku!

Funkcionář: Pardon, soudruhu generální tajemníku... Jungwirth na Olympiádě zcela jistě propadne. A Zátopek nezíská víc než jednu zlatou. Ukažte vstřícnost, nechte je vycestovat, lid si u rádia párkrát zafandí a po návratu je oba exemplárně potrestáme.

Gottwald: A co, když Zátopek zvítězí vícekrát? Národ se z něj zblázní.

Funkcionář: Ne, ne, ne. To je matematicky vyloučeno. Věřte mi, bylo by to proti všem teoriím.

21. HELSINKY 1952 - MONTÁŽ

Dobový, originální záznam:

Hlasatel: Emil Zátopek v pravidelném hodinovém tempu stále a stále ubíhá. Za obrovského nadšení všech sedmdesáti tisíci diváků na stadiuonu. Do cíle mu zbývá už jen dvě stě metrů.

Official: A mediocre runner. His father is in the uranium mine in Jáchymov, for his subversive activities.

Gottwald: So Zátopek has grabbed me by the balls or what? How dares he? Get his wife and fiddle with her a bit.

Official: Comrade general secretary, believe me, I'd love to, but Dana Zátopková is unfortunately a javelin thrower, who has also nominated for the Olympics. So at the moment, she's here in Helsinki.

Gottwald: So have their child kidnapped, is that such a big problem? Do I have to invent everything for you? I've just spilt some coffee here...

Official: Comrade, you know, the Zátopeks can't have kids.

Gottwald: So this is how far it has gone. A citizen as slippery as an eel. In the end people will end up openly speaking their minds.

Official: If you allow me... Comrade secretary-

Gottwald: - general secretary!

Official: I'm sorry, comrade general secretary ... Jungwirth will fail at the Olympics. And Zátopek won't get more than a single gold. Show some kindness, let them go, people will cheer them on at their radio receivers and when they get back we'll punish them exemplarily.

Gottwald: And what if Zátopek wins more than once? The nation will go berserk.

Official: No, no, no. It's mathematically impossible. Believe me, it would go against all theories.

21.HELSEINKY 1952 - MONTAGE

Original historical recording:

Broadcaster: Emil Zátopek in his regular hour tempo keeps running. With all the seventy thousand viewers in raptures he is running into the stadium. Only about two hundred metres left to the finish.

Nepřekonatelný výkon! Už je v poslední zatáčce a vbíhá do cílové rovinky. Deset, dvacet a Emil je v cíli!

Emil: **Všichni to brali, jako něco naprosto normálního, jakoby se nic jiného nepředpokládalo. A ten idiot mi řekl jenom „gratuluji, soudruhu.“**

Funkcionář: Gratuluji, soudruhu.

Emil: Děkuji, soudruhu.

Funkcionář: Nebýt vážných nedostatků ve tvém chování a názorech, byl by z tebe docela slušný reprezentant naší socialistické vlasti.

Emil: Toho si nesmírně vážím.

Dobová nahrávka:

Hlasatel: Emil nasadil všechny síly. Je v čele. Vrchol závodu. Strhující finiš. Bitva do poslední vteřiny. Ještě deset metrů. Ještě pět. A už je v cíli!

Dana: Ťopku! Ťopku, ty si blázen! Tys to vyhrál! Ty si vyhrál.

Emil: Tak když všichni běží jak másla. Co jsem měl dělat? Vidělas to? Těch posledních dvě stě metrů. To bylo, co?

Dana: Ne, já to neviděla Ťopku, byla jsem v šatně.

Emil: Jak jako v šatně? Tys nepovzbuzovala? Děláš si srandu?

Dana: Měla jsem hrozné nervy. Za chvíli hážu.

Emil: To se mi snad zdá, tak já se tu pachtím jak hovado a ona se nekouká. To není možné toto.

Dana: Ťopku, nesor! Dělej. Puč mi medaili.

Emil: Nic ti nepůjčím, vyhraj si vlastní.

Dana: Naval! Chci si ji potěžkat.

Emil: Da da da da da da da da. Chytej, slepico!

Dana: Hmm, nic moc, ale nechám si jí pro štěstí. Večer tě zvu na víno, Zátopku.

Emil: To si piš, Zátopková! A koukej hodit aspoň 47!

Dana: To víš, že jo.

Unrivalled finish! He's in the last bend and comes to the final straight. Ten, twenty and Emil is in the finish line!

Emil: **Everyone thought it was perfectly normal, as if they didn't expect anything else. And the idiot just said "Congratulations, comrade."**

Official: Congratulations, comrade.

Emil: Thank you, comrade.

Official: If it hadn't been for issues with your behaviour and opinions, you'd be a decent representative of our socialist country.

Emil: I appreciate that.

Original historical recording:

Broadcaster: Emil has exerted all his powers. He's in the lead position. The peak of the race. A thrilling finish. A battle till the last second. Ten more metres. Five more. And he's in the finish line!

Dana: *Ťopek! Ťopek, you're crazy! You've won! You've won.*

Emil: They are all running like sloths. What was I to do? Did you see it? The last two hundred metres. That was something, wasn't it?

Dana: No, I didn't see it, Ťopek, I was in the changing room.

Emil: What do you mean in the changing room? Were you not cheering me on? Are you kidding me?

Dana: I'm terribly nervous. I'm competing in a minute.

Emil: I can't believe it, I toil away here like an idiot and she doesn't even watch. I can't believe this.

Dana: Ťopek, shut up! Come on. Lend me the medal.

Emil: I'm not lending you anything, win your own.

Dana: Give me it! I want to weigh it in my hand.

Emil: Cluck, cluck, cluck. Catch it, chicken!

Dana: Hmm, nothing special, but I'll keep it for good luck. I'm inviting you for a glass of wine in the evening, Mr Zátpek.

Emil: You bet, Mrs Zátpeková! And throw at least 47!

Dana: You bet.

Emil: A Zátopková. Jestli mou medaili vyměníš za cigára, najdu si tě!
Vím, kde bydlíš!

Původní nahrávka - Dana Zátopková hodí nový olympijský rekord.

Hlasatel: Dana Zátopková, naplněna vítězstvím z Emilova vítězství nastoupila k hodu oštěpem. Její první hod znamenal vítězství, nový olympijský rekord a další zlatou pro Československo.

21.TISKOVKA

Fotograf1: Zvedněte medaili. Ještě výš, výš. Výborně.

Fotograf2: A na mně, teď na mně se podívejte, Emile! Danó!

Fotograf1: A úsměv!

Fotograf2: A teď polibte medaili. To je dobré! Teď se polibte vy. Dejte si pusy.

Dana: Toto je trapné.

Emil: Toto je showbyznys, Danuš. Díky, děkujeme.

Funkcionář: Ano, děkuju za veliký zájem o dnešní tiskovou konferenci. Tady, soudruh Zátopek, kandidát strany a člen UV ČSM, svým závazkem ukázal, že pevně stojí po boku našich úderníků, zlepšovatelů a vzorných pracovníků ve frontě míru a pokroku proti americkým válečným štváčům. Je to tak, Emile? Správně! Nyní prosím vaše dotazy.

Reportér1: Jak se vám dnes běželo, Emile?

Emil: To byly otázky. Nohy mě bolely až za krkem. Dyt' jsem se tvářil takhle. Ehhh. Celou dobu jsem myslel na studené pivo.

Emil: Celou dobu jsem myslel na závazek, který jsem si dal. Myslel jsem na náš lid, jak jim chci udělat radost.

Reportér2: Emile, to byl výjimečný závod! Prozrad'te nám, jak jste to dokázal?

Emil: And Zátopková. If you exchange my medal for fags, I'll find you! I know where you live!

Original recording - Dana Zátopková throws the new world record.

Broadcaster: Dana Zátopková, filled with joy at Emil's victory, stepped in for the javelin throw. Her first throw meant victory, a new Olympic record and another gold for Czechoslovakia.

21. PRESS CONFERENCE

Photographer1: Raise the medal. Higher, higher. Great.

Photographer2: At me, now look at me, Emil! Dana!

Photographer1: And smile!

Photographer2: And now kiss the medal. That's good! Now you two kiss.

Kiss each other.

Dana: That's embarrassing.

Emil: It's showbiz, Dana. Thanks, thank you.

Official: Yes, thank you for coming to today's press conference. Comrade Zátopek, here, Party candidate and member of the Central Committee of the Czechoslovak Youth Union, has shown with his commitment that he stands side by side with our shock-workers, improvers and excellent workers in the peace and progress front against American war mongers. Am I right, Emil? Right! Now questions, please.

Reporter1: How did your running go today, Emil?

Emil: What questions. My legs hurt all the way to my neck. I was making faces. Ehhh. The whole time I was thinking of cold beer.

Emil: The whole time I was thinking about the commitment I had made to myself. I was thinking of our people how I want to make them happy.

Reporter2: Emil, it was a unique race! Tell us how you managed it.

Emil: Tak, na mém běhu není nic výjimečného. Já běhám jako vy. Akorát mám tedy víc natrénováno. Mohl to vyhrát kdokoli, pokud tedy byl ochoten vynaložit stejné množství vůle a energie. Takže asi nikdo.

Reportér3: Emile, proč jste do Helsinek přijel s několikadenním zpožděním?

Emil: No... tak to bylo jednoduché-

Funkcionář: -Ptejte se také soudružky Zátopkové, že. Emil tady není sám. Nezapomínejme, že ona dnes též zvítězila. Dana, že? Překonala rekord v hodu tyčí.

Dana: Pardon... Oštěpem. Říká se tomu oštěp.

Reportér1: Mám otázku. Paní Zátopková, jaké to je žít vedle takového přeborníka a rekordmana, jako je Emil Zátopek?

Dana: Tak... Ťopek je takový... on je takový... šak ho znáte. Pro něj není důležité zúčastnit se, ale vyhrát.

Emil: To si pomotala, Danuško.

Dana: Ne, to jsem řekla schválně, víš, Ťopku.

Emil: Má trému, páč se stydí říct, že vyhrála jenom, kvůli tomu, že měla v kapse mou zlatou z pětky. To hodila tak daleko z nadšení ze mě. Jau, co do mě kopeš? Co jsem řek? Dano!

21.OLYMPIJSKÁ VESNIČKA

Emil: Dano, počkej, počkej! Já jsem to tak nemyslel.

Dana: Víím dobře, jaks to myslel. Až jednou umřem, na náhrobku bude napsáno: Zde leží Emil Zátopek – olympijský rekordman a skvělý člověk a miláček publika S CHOTÍ.

Emil: Já si to všechno odmakal. Já celý život jenom běhám a nic jinýho dělat neumím.

Funkcionář: Vy jste se úplně zbláznili?! Okamžitě se vraťte! Vy se nesmíte hádat. Jste tvářemi socialismu, Emile. Vy se musíte nepřetržitě radovat, do prdele!

Emil: There's nothing unique about my running. I run like you. I've just trained more. Anyone could have won, if they had been willing to put the same amount of will and energy into it. So maybe no one.

Reporter3: Emil, why did you arrive in Helsinki with a few days' delay?

Emil: Well... that was simple-

Official: -Ask also comrade Zátopková, right. Emil is not the only person here, is he. Don't forget she won today too. Dana, didn't you? She broke the record in pole throwing.

Dana: Excuse me... Javelin. It's called a javelin.

Reporter1: I have a question. Mrs Zátopková, what's it like living with such a champion and record breaker as Emil Zátopek?

Dana: Well... Ťopek is... he's... you know him. For him it's not important to take part, but to win.

Emil: You've mixed that up, Dana.

Dana: No, I said it on purpose, you know, Ťopek.

Emil: She's nervous, because she's embarrassed to say she only won because she had my gold medal in her pocket. She threw the javelin so far because of her delight at my victory. Ow, why are you kicking me? What have I said? Dana!

21. OLYMPIC VILLAGE

Emil: Dana, wait, wait!

Dana: One day when we're dead the tombstone will read: Here lies Emil Zátopek – the Olympic record breaker and a great man and the audience favourite WITH WIFE.

Emil: I've worked hard. I've been running my whole life and I can't do anything else.

Official: Have you gone mad?! Get right back! You mustn't argue. You're the faces of socialism, Emil. You must be continually happy, for fuck's sake!

Dana: Ježišmarja!
Emil: Klid, Dani.
Funkcionář: Vy musíte lidem přinášet radost! Od rána do večera trénujete, a když vám zbude čas, tak si v přírodě dál hraje a blbnete. Takhle to je! Váš život je jedna velká legrace. Bavte se!

21.OSLAVA

Emil: *(zpívá moravskou lidovku)*

Ešče sa já nevydám

Ešče si já počkám

Až sa mna to zplesníví

Vyhodím to kočkám

A co kočky nechajú

Potem hodim vrabcom

A co vrabci nesnědú

Poté rozdám chlapcom

Funkcionář: Emile, tady, na, pij. Na zdraví... Gratuluju. Ale už to začíná bejt trochu únavný.

Emil: Já se celkem bavím.

Funkcionář: Myslím to, jak furt vyhráváš.

Emil: Cože?

Funkcionář: Je to únavný. Přeháníš to. Vyhráváš moc. Nakonec se tvým vítězstvím přestaneme divit a budeme se divit, jenom když prohraješ.

Emil: To se asi časem stane.

Funkcionář: Je na tebe moc vidět, Emile. A nedá se na tebe spolehnout. Dyť ty mi jednou podepíšeš článek, že schvaluješ trest pro Horákovou a podruhý mi tady zachraňuješ Jungwirtha. Kde to jsme, doprdele? Kdyby bylo po mým, půjdeš sedět.

Emil: No... tak dobrou noc.

Dana: Jesus Christ!
Emil: Relax, Dana.
Official: You must bring joy to the people! You train from morning to dusk and when you have some time left you keep playing and frolicking in nature. That's how it is! Your life is a big load of fun. Enjoy yourselves!

21. CELEBRATION

Emil: (singing a Moravian folk song)

I won't marry yet

I will wait some more

And when it gets stale

I'll throw it to the cats

And what the cats don't want

I'll throw to the sparrows

And what the sparrows leave

I'll give to the boys

Official: Emil, here, drink. Cheers... Congratulations. But it's getting a little boring.

Emil: I'm quite enjoying myself.

Official: I mean you winning all the time.

Emil: What?

Official: It's boring. You overdo it. You win too much. In the end we'll stop marvelling at your victories and we'll only be surprised when you lose.

Emil: It will probably happen one day.

Official: You are too visible, Emil. And you're unreliable. One day you sign an article that you approve of Horáková's punishment and next day you try to save Jungwirth. What the fuck does that mean? If it was up to me, you'd go behind bars.

Emil: Well... goodnight then.

21. NA OSLAVĚ O KOUSEK DÁL

- Emil: Dano! Dano, kde jsi?
- Dana: Co je? Co se děje?
- Emil: Jdeme, odcházíme.
- Dana: Ne, Emile, ještě ne, teď jsem si chtěla dát s klukama skleničku.
- Emil: Tak půjdu sám. Dobře se bav.
- Dana: Emile, bacha na toho kluka!
- Emil: Jé, promiň chlapečku, já si tě nevším.
- Malý chlapec: Dobrý den.
- Emil: Nazdar.
- Dana: To je vnuk od velvyslance.
- Emil: Jak to, že ještě nespíš?
- Malý chlapec: Vy jste dnes vyhráli medaile.
- Emil: No ano, vyhráli. Oba dva. Tys byl na stadionu?
- Malý chlapec: Byl. A vaše děti to taky viděli?
- Dana: Ne, neviděli.
- Malý chlapec: A poslouchali to aspoň v rádiu v Praze?
- Dana: Neposlouchali, my nemáme děti, víš?
- Malý chlapec: Tak k čemu jsou vám medaile, když si s nima nikdo nehraje?
- Emil: Kde máš dědu? Najdi ho a běž za ním.
- Malý chlapec: Na shledanou.
- Dana: Na shledanou.
- Emil: Danuško, Danuško. Promiň, promiň mi to. Já tě miluju. Miluju tě víc, než všechno blbé běhání.

21. MARINGOTKA

- Zdeňka: Je mi to líto.
- Emil: Ale prosím vás. Je to už dávno pryč. Říkali chlapi, co už tu přes dvacet let fachaj, že když jsem to tehdy všecko

21. CELEBRATION NOT FAR AWAY

- Emil: Dana! Dana, where are you?
- Dana: What is it? What's up?
- Emil: Let's go, we're leaving.
- Dana: No, Emil, not yet. I wanted to have another glass with the lads.
- Emil: Okay then, I'll go on my own. Enjoy.
- Dana: Emil, watch out, a boy!
- Emil: Oh, I'm sorry, little lad, I didn't see you.
- Little boy: Hello.
- Emil: Hi.
- Dana: He's the ambassador's grandson.
- Emil: How come you're not in bed yet?
- Little boy: You won some medals today.
- Emil: Yes, we did. Both of us. Were you at the stadium?
- Little boy: I was. And did your children see it too?
- Dana: No, they didn't.
- Little boy: And did they listen to you on the radio in Prague at least?
- Dana: They didn't, we don't have kids, you know?
- Little boy: What are the medals good for when no one plays with them?
- Emil: Where's your granddad? Find him and go to him.
- Little boy: Good-bye.
- Dana: Bye.
- Emil: Dana, Dana. I'm sorry, I'm sorry. I love you. I love you more than all the stupid running.

22. TRAILER

- Zdeňka: I'm sorry.
- Emil: Oh, come on. It's long gone. The guys here who've been mining here for twenty years say that when I collected all the gold in

v Helsinkách pobral, že jim na mou počest přidali šichy. A teď tu robím s nima.

Zdeňka: Život si běhá, kudy chce...

Emil: Jo. Když jsem pak opravdu přestal vyhrávat, byl to šok. Ivan Ullsperger vběhl do cílové rovinky jako první a nevěděl, jestli může pokračovat. Nevěděl, jestli může předběhnout Zátopka. Diváci nevěděli, jestli mu můžou tleskat. I ta malá dívka, co nám na bednu nosí kytice a medaile to spletla a pogratulovala jenom mně... Pak jsem si poranil třísla a byl konec.

21. INVAZE 68

Původní nahrávka z roku 21. srpna 1968.

Hlasatel: Včera, dne 20. srpna 1968, kolem 23. hod. večer překročila vojska Sovětského svazu, Polské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Maďarské lidové republiky a Bulharské lidové republiky státní hranice Československé socialistické republiky.

Emil: Co tady chcete?! Táhněte domů! Táhněte, odkud jste přišli!

Dana: Jeďte pryč! My vás tu nechceme! Ach bože, Ťopku, co se to děje? Co budeme dělat? Vypadněte! Vypadněte!

Voják: *(rusky)* Стůj. Стůj. Ты си Emil Zátopak! Já tě znám. To je Emil Zátopak! Podepiš se mi, Emile.

Emil: Co na mě mluvíš, ty hajzle?! Neopovažuj se na mě mluvit!

Voják: *(rusky)* Já nerozumím. Hej kluci, to je Emil Zátopak.

Emil: Nedotýkej se mě! Co děláš. Nech mě!

Voják: *(rusky)* Přestaň, Emile.

Dana: Nech ho! Nech ho! Neperte se! Přestaň. Emile!

Emil: Co si to dovoluješ?! Co střílíš? Jsi normální? Víte vy vůbec, kde jste?

Dana: Emile, pojd', Emile, jdeme pryč, běž pryč!

Emil: Kurvy! Fuj!

Helsinki, they got extra shifts on my behalf. And now I'm working here with them.

Zdeňka: Life runs its own course...

Emil: Yep. When I really did stop winning, it was a shock. Ivan Ullsperger reached the final straight first and he didn't know if he could continue. He didn't know if he could overtake Zátopek. People didn't know if they could applaud him. Even the little girl who gives us flowers and medals on the podium got it wrong and congratulated me only... Then I injured my groin and it was over.

21. 1968 INVASION

The original recording from 21st August 1968.

Broadcaster: Yesterday, 20th August 1968, around 11 pm, armies of the Soviet Union, Polish People's Republic, German Democratic Republic, Hungarian People's Republic and Bulgarian People's Republic crossed the state border of the Czechoslovak Socialist Republic.

Emil: What are you doing here?! Go home! Go where you came from!

Dana: Go away! We don't want you here! Oh my god, Ťopek, what's going on? What are we going to do? Go away! Go away!

Soldier: *(in Russian)* Stop. Stop. You're Emil Zátopek! I know you. That's Emil Zátopek! Can I have your autograph, Emil.

Emil: Are you talking to me, bastard?! Don't you dare speak to me!

Soldier: *(in Russian)* I don't understand. Hey, lads, it's Emil Zátopek.

Emil: Don't touch me! What are you doing. Let go!

Soldier: *(in Russian)* Calm down, Emil.

Dana: Leave him! Let him go! Don't fight! Stop it. Emil!

Emil: How dare you?! Why are you shooting? Are you crazy? Do you even know where you are?

Dana: Emil, come on, Emil, let's go, go away!

Emil: Motherfuckers! Phew!

21. MARINGOTKA

Zdeňka: Emile! Emile, Emile, dost!

Emil: He? Co? Kde to jsem...

Zdeňka: Celý se třesete. Emile... mám za úkol přimět vás, abyste stáhnul žalobu na toho Novýho.

Emil: Jakého Nového? Co?

Zdeňka: Obvinil jste člena strany, kvůli tomu, co řekl na nějakém sjezdu.

22. KONGRESOVÝ SÁL

Nový: A teď k tomu Palachovi. To nebyl žádný hrdinský čin, to bylo záměrně organizováno.

Kdosi: Mlč, soudruhu!

Nový: Nechte mě mluvit. Já mám názor. Já mám právo na svůj názor.

Kdosi: Mlč!

Nový: To bylo organizováno západem, aby u nás udrželi uměle, protisovětskou náladu. To bylo všechno domluvené! Tomu Palachovi namluvili, aby se polil takzvaným studeným plamenem a že se mu nic nestane. To používají kouzelníci a cirkusanti.

Muž: To si děláš srandu, soudruhu!

Nový: Ale chemik, který namíchal ten studený plamen, to zvorál a dal mu benzín. A tím chemikem byl Emil Zátopek. Klid! On začínal v Gottwaldově u Bati v gumárně, Zátopek. Takže chemii... základy znal, že.

23. MARINGOTKA

Emil: Tak co mám dělat, mi řekněte? Co mám dělat? Já nejsem žádný myslitel. Já nejsem žádná morální ikona.

21. TRAILER

Zdeňka: Emil! Emil, Emil, enough!

Emil: Eh? What? Where am I...

Zdeňka: You're all shaking. Emil... it's my task to make you drop the charges against Nový.

Emil: What Nový? What?

Zdeňka: You accused a member of the Party of what he had said at a convention.

22. CONGRESS HALL

Nový: And now about Palach. It wasn't a heroic act, it was organised on purpose.

Someone: Shut up, comrade!

Nový: Let me speak. I have an opinion. I have the right to express my opinion.

Someone: Shut up!

Nový: It was arranged by the West to artificially sustain the anti-Soviet mood here. It was all arranged! They told Palach to pour the so-called cool flame over him and that nothing would happen to him. Magicians and circus people use it.

Man: You must be kidding, man!

Nový: But the chemist who mixed the cool flame messed up and gave him petrol. The chemist was Emil Zátopek. Calm down! He used to work in Gottwaldov in the rubber works at the Bata factory. So he knew chemistry... the basics, didn't he?

23. TRAILER

Emil: What shall I do, can you tell me? What shall I do? I'm no intellectual. I'm no moral hero.

Zdeňka: Já jsem sem neměla vůbec chodit, Emile. Mám nařízeno vás přesvědčit všemi prostředky, ať tu žalobu stáhnete, ale... Nedělejte to. Nedělejte to! Přece neklesnete na jejich úroveň.

Emil: Podívejte se, jak žiju. Klesnul jsem už mnohem níž.

Zdeňka: Zachováte si tvář.

Emil: Tady. Časopis Popular, na obálce jsem já. Květy, Vlasta, Sportovec – zase já. Jsem i na obálce pitomého Zahradkáře. Moje tvář je zachována. Já chci mít jenom klid... Když chce člověk klid, musí žít jako ochočené zvíře. Ne jako divoké. Už se mi nechce utíkat. Já už toho mám dost.

38. SOUD

Soudkyně: Zahajuji soudní řízení ve věci žalobce Emila Zátopka proti žalovanému Vilému Novému o ochranu osobnosti. Žaloba se opírá o veřejný projev, který byl přednesen Vilémem Novým na předvolebním sjezdu strany v České Lípě dne...

Emil: Pardon, promiňte. Můžu vám do toho skočit?

Soudkyně: Nikoliv, pane žalobce, teď není příležitost.

Emil: Jenom chvilku...

Nový: Soudružko, nechte ho mluvit, mně to nevadí.

Emil: Děkuji. Promiňte, jsem nervózní. To je těžší než před marathónem... Povedlo se to. Dokázali jste to. Byl jsem jenom užitečný idiot. Časy a rekordy... to je všem jedno. Hlavní je přilákat pracující davy na stadiony.

Soudkyně: Soudruhu žalobce, přejděte k věci, prosím.

Emil: Chci se omluvit. Chci to vzít zpátky. Tu žalobu. Můžu to zrušit?

Muž z publika: To ne! Zátopku co to děláš! To nemůžeš!

Soudkyně: Klid v soudní síti.

Muž z publika: Zátopku, nedělej to!

Soudkyně: Vyved'te toho člověka!

Zdeňka: I shouldn't have come here, Emil. I'm to use all means to make you drop the charges, but... Don't do it. Don't do it! You can't sink to their level.

Emil: Look at my life now. I've sunk much lower.

Zdeňka: You'll keep your face.

Emil: Here. Magazine Popular, I'm on the cover. Květy, Vlasta, Sportovec – me again. I'm even on the cover of the bloody Garden magazine. My face has been kept. I just want some peace and quiet... When you want peace, you have to live like a domesticated animal. Not like a wild one. I don't want to run anymore. I've had enough.

38. PROCESS

Judge: I hereby commence proceedings in the case of the plaintiff Emil Zátopek against the defendant Vilém Nový for the protection of personal rights. The action is based on a public speech made by Vilém Nový at the Party's pre-election congress in Česká Lípa on ...

Emil: I'm sorry, excuse me. Can I interrupt you there?

Judge: No, sir, now is not the moment.

Emil: Just a second...

Nový: Comrade, please let him speak I don't mind.

Emil: Thank you. I'm sorry, I'm nervous. It's harder than before a marathon... You did it. You've succeeded. I was just a useful idiot. Times and records... no one cares. The main thing is to attract the working public to the stadiums.

Judge: Comrade plaintiff, to the point, please.

Emil: I want to apologise. I want to take it back. The charges. Can I drop them?

Man in the audience: You can't! Zátopek, what are you doing! You can't!

Judge: Quiet in the courtroom.

Man in the audience: Zátopek, don't do it!

Judge: Take the man out!

Muž z publika: Zátopku a co fair-play? Pamatuješ? To jsem já. Během závodu si mi jednou zavázal tkaničky. To jsem já. Emile!

Emil: Podáte mi ruku, pane Nový?

Nový: Jistě. Rád. Vidiš, Zátopku. Já ti odpouštím.

Soudkyně: Soudruhu žalobce, nesmírně mě těší, že se váš názor tak příkladně znormalizoval.

Emil: Víte, za co získali Češi první olympské zlato? Ještě za První republiky to bylo... myslím, že to krásně vystihuje naši národní povahu.

Nový: Ne. Prozrad'te nám to.

Emil: Za šplh... Za šplhání. To nám jde. Šplhat. Můžu už dom? Já chci dom.

39. DOMA

Dana: Proboha, Ťopku. Ťopku. Co taky děláš? Tebe pustili? Ťopku. Pojď dál. Nestůj tady. Dáš si pivo? Počkej... Posad' se, Emilku. Odpočiň si, odpočiň. ... Volal Pavel Kohout. Říkal, cos udělal u soudu.

Emil: Hm. *(pláče)*

Dana: To nevadí, Ťopku, to nevadí. Hlavní je, že jsme konečně spolu. Všechno bude dobré. Máme před sebou celý život.

Emil: Co je to tam?

Dana: To nic, to jsem chtěla jenom vymést nějaké staré pavučiny a vykouklo to na mně. Představ si, takový drátek nebo co.

Emil: To... to je mikrofon. Oni nás odposlouchávají?!

Dana: Hlavní je, že jsme konečně spolu. Neboj se. Neboj se. To zvládneme. Máme jeden druhého.

Emil: *(moravská lidovka)*
Ešče sa já nevydám
Ešče si já počkám

Man in the audience: Zátopek, what about fair-play? Remember? It's me.
You tied my shoelaces during a race once. It's me, Emil!

Emil: Will you shake my hand, Mr Nový?

Nový: Sure. Gladly. You see, Zátopek. I forgive you.

Judge: Comrade plaintiff, I'm delighted that your opinion has exemplarily normalised.

Emil: Do you know what sport the Czechs got their first gold medal in? It was during the First Republic... I think it beautifully illustrates our national temperament.

Nový: No. Tell us.

Emil: In climbing... Rope climbing. That's what we're good at. Climbing. Can I go home now? I want to go home.

39. AT HOME

Dana: God, Ťopek. Ťopek. What are you doing here? They let you go? Ťopek. Come in. Don't stand there. Do you want a beer? Wait... Sit down, Emil. Have a rest, have a rest. ... Pavel Kohout called. He told me what you did at the court.

Emil: Hm. (*crying*)

Dana: Never mind, Ťopek, never mind. The main thing is we're finally together. Everything will be okay. We still have our whole life ahead of us.

Emil: What's that?

Dana: Nothing, I just wanted to sweep some old cobwebs and it came out. Imagine, a wire or something.

Emil: That's... that's a microphone. They are spying on us?!

Dana: The main thing is we're finally together. Don't worry. Don't worry. We'll manage. We've got each other.

Emil: (*Moravian folk song*)
I won't marry yet
I will wait some more

Až sa mna to zplesnivi

Vyhodím to kočkám

Dana: Potichu, Emilku, potichu. Ať nikoho nerušíme.

Emil a Dana: *A co kočky nesnědú*

Potem hodim vrabcom

A co vrabci nechajú

Poté rozdám chlapcom

KONEC

And when it gets stale

I'll throw it to the cats

Dana: Quiet, Emil, quiet. So that we don't disturb anyone.

Emil and Dana:

And what the cats don't want

I'll throw to the sparrows

And what the sparrows leave

I'll give to the boys

THE END